

E

ίστε μια ουγγραφέας που έγραψε κατά κόρον για την αγάπη στα βιβλία της. Πώς θα την ορίζατε;

Η αγάπη είναι να βρεις το άλλο σου μισό. Να χάνεσαι μέσα στον άλλο. Τα δύο να γίνονται ένα, πιο δυνατό και να τα δίνεις όλα. Η αγάπη είναι ο μόνος στόχος στη ζωή μας. Γι' αυτό γεννιόμαστε. Για να αγαπήσουμε.

Εσείς το βιώσατε αυτό;

Φυσικά. Δεν μπορείς να γράψεις αν δεν έχεις βιώσει πράγματα. Μου έλειψε η αγάπη όταν ήμουν παιδάκι αλλά ο μπαμπάς μου ήταν τρυφερός. Παντρεύτηκα πολύ μικρή και έκανα παιδί πριν κλείσω τα 19 και μέχρι τα 21 είχα και το δεύτερο γιατί ήθελα να με αγκαλιάζουν. Ήθελα αγάπη. Και τώρα στη σοφίτα που κάθομαι και γράφω, την έχω γεμίσει με λούτρινα γιατί θέλω αγκαλιά. Μου έχει λείψει παρόλο που τώρα πια έχω πάρει πολλές, θέλω κι άλλες.

Η έλλειψη της μπτέρας οας ήταν και ο λόγος που γίνατε σε τόσο μικρή πλικιά μάνα;

Ναι, σαφώς. Το ήθελα. Ήταν ένα όνειρο για μένα.

Από την χάσατε;

Από καρκίνο. Έφυγε όταν ήμουν ενάμιση χρόνων. Όταν μεγάλωσα λίγο και κατάλαβα τον κόσμο, εκεί γύρω στα 3-4 ρωτούσα γιατί εγώ δεν έχω μαμά. Και ο μπαμπάς μου, μου έλεγε πως έχω μαμά αλλά πήγε ένα ταξίδι. Και αυτό είναι το χειρότερο πράγμα που μπορεί να κάνει κανείς.

Ρίχνατε φταίξιμο οτον εαυτό οας; Ότι φταίγατε εσείς που έφυγε;

Συνεχώς το έκανα αυτό. Έλεγα πως ήμουν άτακτη και γι' αυτό έφυγε, πως δεν με ήθελε πια. Μεγαλώνοντας όμως έμαθα έτσι να μισώ τα φέματα που λέγονται για χάρη μου.

Εσείς πώς τα αντιλαμβανόσασταν όλα αυτά τότε;

Για να αντιμετωπίσω τις δυσκολίες κουκουλωνόμιουν και έλεγα πως έχω μια μαμά και πως είναι η Χιονάτη, με αφίνει να τρώω όσο παγωτό θέλω, με αγκαλιάζει συνέχεια, δεν με αφίνει απ' τα χέρια της, παιίζει μαζί μου, δεν με μαλώνει...

Φυάνατε μιαν άλλη, δική οας πραγματικότητα.

Και έτσι έκανα ασκήσεις φαντασίας. Κάθε μέρα για χρόνια πολλά. Γι' αυτό ακολούθησα νομίζω το επάγγελμα του παιδαγωγού. Για να βιώνω πάντα ►

RENA ROSSΗ-ZAIΡΗ

ΓΕΝΝΙΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΑΓΑΠΗΣΟΥΜΕ

*Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ
εδιήθηνικών best seller, με αφορμή το καινούριο της βιβλής,
μιας μηλά και πάθη για τη δύναμη της αγάπης, αγλά αντί τη
φορά μιας δημεύται τη δική της ιστορία.*

Του Πιερή Παναγή **ΦΩΤΟ:** Σιέρος Καγιήθηνον **ΜΑΚΙΓΓΙΑΖ:** Αντρέας Ζεν

readings

την παιδική ηλικία, για να παίρνω αγάπη από τα παιδιά. Για 16 χρόνια αυτή ήταν η δουλειά μου και αναρωτιόμουν γιατί πληρώνομαι σε έναν τέτοιο παράδεισο. Ήταν κάτι περισσότερο από ευτυχία.

Και η ουγγαρφή παιδικών βιβλίων πώς προέκυψε;
Είχα παρατηρήσει ότι η γλώσσα στα παιδικά ήταν ξύλινη. Την ώρα που τους διάθαζα έθαζα λοιπόν δικά μου πράγματα. Στην πορεία άρχισα να μεταφράζω παιδικά βιβλία, το πρώτο κέρδισε μάλιστα και θραβεία και αυτό μου έδωσε δύναμη για να συνεχίσω. Μέχρι τώρα έχω γράψει 200 παιδικά βιβλία. Κάπως έτσι ξεκίνησε το ταξίδι της συγγραφής.

Έχετε γράψει 200 παιδικά βιβλία, βιβλία για ενήλικες, μεταφράσατε 1500 βιβλία. Με έναν πρόχειρο υπολογιστή αντιλαμβάνεται κανένας πώς μεταφράζετε ή γράφετε καθημερινά. Δεν είναι μεγάλος όγκος δουλειάς;
Ντρέπομαι να λέω ότι έχω κάνει τόσα πολλά! Επειδή ήμουν υπεύθυνη έκδοσης παιδικού βιβλίου σε πολλούς εκδοτικούς οίκους μπορούσα να μεταφράσω και 5 την εβδομάδα. Είναι όμως 5-6 σελίδες αυτά. Το ζήτημα είναι η γλώσσα. Στο παιδί λες τα πάντα αλλά θέλει άλλο τρόπο. Όχι μια ξύλινη γλώσσα. Μετέφραζα λοιπόν 30-40 βιβλία σε ένα μίνια. Δουλεύω πολύ αλλά μ' αρέσει πολύ. Αν μου πεις φτιάχε μου ένα παραμύθι με αυτήν εδώ την ελιά που έχουμε μπροστά μας θα το κάνω. Υπάρχει μια ευκολία

μάλλον λόγω πείρας. Όσον αφορά στα βιβλία ενηλίκων σαφώς παίρνει περισσότερο χρόνο.

Το νέο οας βιβλίο «Δίδυμα Φεγγάρια» κυκλοφορεί σε μερικές μέρες. Τι θα διαβάσει κανένας σε αυτό;

Μια αληθινή ιστορία. Πρώτη φορά καταπίνομαι με κάτι τέτοιο. Πρόκειται για μια ιστορία που μου έλεγε η γιαγιά μου για μια φίλη της που έκανε δυο δίδυμα κοριτσάκια κι αναγκάστηκε να πουλήσει το ένα. Κάθε φορά που μου τη διηγείτο ξάχευα με δυο μάτια γεμάτα περιέργεια και τρόμο. Συνήθιζε μάλιστα να μου λέει πως η ίδια η ζωή έχει μεγαλύτερη φαντασία κι απ' τον πιο ευφάνταστο συγγραφέα. Στο βιβλίο μου καταγράφω τις ιστορίες των δυο κοριτσιών που μεγαλώνουν χώρια και κάποια στιγμή η ζωή της φέρνει αντιμέτωπες με έναν απίστευτο τρόπο.

Είχα διαβάσει σε μια ουνέτευκή οας ότι ποτέ δεν ξέρει το τέλος των βιβλίων οας.

Ποτέ δεν ξέρω το τέλος των ιστοριών μου γιατί μου θυμίζει εκείνες τις εργασίες που κάναμε για το σχολείο. Βαριέμαι πολύ. Στα «Δίδυμα Φεγγάρια» τέλειωσα το βιβλίο και εκεί που κολυμπούσα μου ήρθε μια ιδέα και το έφερα όλο τούμπα. **Και τι είναι εκείνο που μάθατε μετά από τόσα χρόνια δουλειάς;**

Πως για να γλεντήσεις τη ζωή πρέπει να γνωρίσεις το θάνατο. Πρέπει να το κατανοίσουμε. Κι αν το κάνουμε καταλαβαίνουμε ότι κάθε λεπτό είναι πολύ σημαντικό. Δεν σου κρύβω πως κάθε βιβλίο μου είναι σαν ψυχανάλυση για μένα την ίδια. Για να μπορέσεις να καταλάβεις τους ήρωες σου πρέπει να βάλεις κομμάτια από τον εαυτό σου. Τουλάχιστον εγώ έτσι κάνω ακόμα κι αν δεν το θέλω. Βγαίνει αβίαστα.

Στην παρουσίαση του βιβλίου οας είπατε ότι αρχίσατε ήδη το επόμενο και ότι χροιμοποιείτε την Κύπρο ως φόντο των ιστοριών οας.

Είναι το βιβλίο που θα βγει το 2015 και το μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας του διαδραματίζεται στη Λευκωσία. Λατρεύω αυτό το νησί, έχω έρθει για διακοπές, για παρουσιάσεις, για διαλέξεις. Θυμάμαι όταν ήρθα πρώτη φορά ένιωσα αγαλλίαση απ' τη μια και απ' την άλλη στεναχώρια, ένα βάρος. Ήθελα λοιπόν να μάθω περισσότερα για την ιστορία αυτού του τόπου. Έψαχα, διάβασα για να καταλάβω καλύτερα. Πήγα στα κατεχόμενα, είδα την ομορφιά την πληγωμένη. Η Κύπρος μου τρελαίνει τα συναισθήματα. Είχα παράλληλα και πολλές φίλες αναγνώστριες απ' εδώ που μου έλεγαν να γράψω ένα βιβλίο αλλά όχι για τα πονεμένα. Γράφω λοιπόν συνέχεια για μια ηρώιδα μου, τη Βαλέρια, που βρίσκεται σε ένα μεγάλο δίλημμα και που σπουδάζει εδώ.

Αν κάποιος έπρεπε να διαβάσει ένα και μόνο βιβλίο οας ποιο θα τον ουρμουσένει να είναι αυτό;

Θα έλεγα το «Αγαπώ Θα Πει Χάνομαι». Όλα τα βιβλία μου όμως τα αγαπήσανε. Και τα αγαπώ κι εγώ. Και το «Μικροί Άγγελοι» και το «Άρωμα Βανίλιας» γιατί σε αυτά γρατσούνισα την ίδια μου την ψυχή, το «Κόκκινο Κοράλλι» αλλά και τα «Δίδυμα Φεγγάρια» ακόμα και τώρα που το ξαναδιαβάζω μου κόβει την ανάσα. Λίγο πολύ όλα μου δηλαδόν!

Το νέο βιβλίο της Ρένας Ζαΐρη, Δίδυμα Φεγγάρια κυκλοφορεί μέσω της Εκδόσεως Ψυχογιός.